

Drahotěšice

Kraj: Jihočeský

Správní obvod: České Budějovice

Nadmořská výška: 521 m n. m.

Počet obyvatel: 334

Adresa URL: www.drahotesice.cz

Okres: České Budějovice

GPS souřadnice: 49.124334N, 14.546581E

První pís. zmínka: 1323 (701 let)

PSČ: 373 41

Historie obce Drahotěšice

První písemná zmínka o Drahotěšicích pochází z 23. října 1323, kdy tehdejší český král Jan Lucemburský, směřuje svoje vesnice Drahotěšice, Neplachov a Dolní Bukovsko, za Hvožďany, Radětice a Křidu z majetku Petra z Rožmberka. Drahotěšice se tak na následujících téměř 300 let stávají součástí rožmberských panství. Vesnice nejprve patřila ke statku Dolní Bukovsko, který zanikl kolem roku 1412, a pak byla připojena přímo k panství Třeboň. Po vymření Rožmberků r. 1611, přecházejí Drahotěšice spolu s celým panstvím nakrátko do rukou rodu Švamberků. Těm byla ovšem Třeboň zabavena v rámci konfiskací po r. 1620 a stala se majetkem císaře. Útrapy třicetileté války postihly i tuto oblast jižních Čech, a tak zatímco na počátku 17. století žilo ve vesnici 14 hospodářů, což společně s rodinami a čeledí znamená asi 70 obyvatel, kolem roku 1624 zde zbyli pouze 3! (=cca 15 obyvatel). V roce 1660 získali panství Třeboň od císaře Schwarzenbergové a ti zůstali drahotěšickou vrchností až do zrušení poddanství v roce 1848. Tehdy se Drahotěšice staly samostatnou obcí v okrese Lomnice nad Lužnicí respektive Třeboň. Po druhé světové válce následovaly další reformy a obec postupně přešla do okresů Týn nad Vltavou a České Budějovice. V průběhu let kolísala i počet obyvatel, přičemž svého maxima dosáhla pravděpodobně kolem roku 1880, kdy v obci žilo téměř 600 obyvatel (tedy téměř trojnásobek dnešního stavu...). V prvních desetiletích 20. století v Drahotěšicích fungovaly 2 hostince, 4 hokynáři, 2 obchody se smíšeným zbožím a svou živnost tu dále vykonávali kolář, krejčí, kovář, pekař, truhlář, pokrývač a dva obuvníci. V obci bujel i spolkový život, zejména zásluhou sboru dobrovolných hasičů (založen r. 1895), spolku chalupníků a živnostníků a Sdružení malorolníků. V roce 1921 k nim navíc přibyla i nově založená pobočka tělocvičné jednoty Sokol. Spolky pořádaly zábavy, divadelní představení atd. Všechno se ale změnilo s vypuknutím druhé světové války a událostmi následujícími po roce 1945, respektive 1948.

V tomto směru kopírovala situace v Drahotěšicích vývoj v celé zemi: zánik soukromých živností, kolektivizace zemědělství a postupný úbytek obyvatelstva. Na počátku 80. let se vesnice stává osadou obce Ševětín a k obnovení její samostatnosti došlo až po roce 1989.

Již roku 1837 byla v Drahotěšicích zřízena škola, nejprve pouze jako filiálka školy ševětínské. Vyučování probíhalo původně přímo v domech jednotlivých sedláků a od roku 1840 v nově postavené školní budově, stojící zhruba v místě té dnešní, která pochází z roku 1912 a svému účelu sloužila až do zrušení drahotěšické školy a přesunutí výuky do nedalekého Ševětína v roce 1974.

Z památek si kromě několika nejstarších domů stojících na návsi, na nichž lze pozorovat některé prvky jihočeského selského baroka (v minulosti byla kvůli nim dokonce zvažována možnost vyhlásit Drahotěšice

za památkovou rezervaci), zaslouží zmínku ještě kaplička zasvěcená sv. Václavu, vystavěná vedle školy v první polovině 19. století a pomník padlým z I. světové války odhalený v roce 1928.

Obec má i svého slavného rodáka, kterým byl geolog RNDr. Vojtěch Ambrož (1905-1963), autor několika prací věnovaných geologii jižních Čech.

